

at vi anfører alt dette, som hun naturligvis ved lige saa god Besked om som vi, men hun forholder i sit Skrift de mindre indviede Læsere denne sin Viden; de maa absolut faa det Indtryk, at Interessen for den huslige Gerning har ligget brak her i Landet, mens Kvindebevægelsen kun brød sig om den nye Sæd. Sandheden er imidlertid den, at aldrig har Kvindernes huslige Interesser sat saa dybe Spor i deres Uddannelse som i denne Kvindevalgrettens Tid; aldrig har Husholdningsskolerne floreret i et Antal som nu, hvor en skiftende Strøm af Danmarks giftefærdige Kvindeungdom drager ind og ud af deres Porte.

Ja, — det er tilmed meget almindeligt nu for Tiden, at de unge kvindelige Studenter efter endt Eksamen tager Uddannelse paa en Husholdningsskole, hvor de foruden teoretisk og praktisk Madlavning og Regnskabsføring ogsaa lærer at skrubbe, skure, vaske og bage, og yderst faa velhavende unge Piger gaar ind i Ægteskab uden at have underkastet sig mindst et halvt Aars Undervisning i Husmoderens forskellige Arbejde.

Vi tror altsaa ikke, der er saa megen Grund til Fru Knudsens Raaben »Vagt i Gevær«, som hun selv aabenbart mener. Den Vej, hun peger paa, er vi allerede et godt Stykke fremme ad. Derimod indrømmer vi, at der burde aabnes Udvej for, at enhver vordende Moder kunde faa en rationel Undervisning i Barnepleje, inden hun traadte ind i Ægteskab, men en saadan Undervisning kan efter vor Mening kun gives fyldestgørende paa Steder, hvor man har det levende Materiale af Smaabørn. Hvad Værnepligt i husmoderlig Kundskab angaar, har D. K. jo en Tid beskæftiget sig med den Tanke, men er vist begyndt at se lidt skeptisk paa den. Den militære Kasernerne af unge Mænd har jo udvist mange Skyggesider for disse, som vi nødig vil se gaa igen i en Kasernerne af unge Piger fra højst forskellige Hjem.

Det forekommer os ogsaa, at Fru Knudsen vel meget ser Betingelserne for det gode Hjem i Husmoderens huslige Dygtighed; vi vil paastå at have set Hjem, som til

Trods for Husmoderens huslige Sagkundskab, manglede ganske den Hygge og det sjælelige Samspil mellem Ægtefællerne og mellem Forældre og Børn, som skaber Hjemmets Aand, men vi mindes andre Hjem, hvor Hustruen havde sit Erhverv udenfor og overlod Husholdning til en faglig uddannet Medhjælp, og hvor der dog herskede den hjemligste Tone og førtes det smukkeste Samliv.

Vi giver Fru Knudsen af Hjertet Ret i, at »fra Hjemmet udgaar alt Liv, det Liv, som Samfundet bestaar af« — men Hjemmets Central, det er ikke Køkkenet, som i Udviklingens Medfør vil spille en mere og mere forsvindende Rolle. Centralen, det er Dagligstuen, hvor Familiens Medlemmer samles i Hviletimerne efter Arbejdet og veksler Ord og Tanker. Den Hustru, som ikke formaar at gøre Fyldest her, er ikke i bedste Forstand en Hjemmets Kvinde, om hun saa kan ti Kogebøger udenad og har aftjent sin huslige Værnepligt med Ug alle Grader igenem.

c—e.

Norske Kvinders Valgret.

„Hidtil reneste Flasko“.

—o—

I en Artikel i »Urd« Nr. 13 1916 har en kendt norsk KvindesagsKvinde, Kaja Geelmuyden, haft Lejlighed til at udtale sig om sine Grunde til den Forening, hun for nylig har stiftet og hvis Formaal det er at lære norske Kvinder: »Hvordan de paa bedste og fornuftigste Maade skal bruge Stemmeretten«.

Vi gengiver her et Uddrag af Artiklen:

»Det som nu gjælder, er at faa kvinderne til at ta sig sammen og optræde samlet, vise at det er noget bestemt de vil og at de ogsaa har evnen til at gennemføre sine planer. Vi maa jo en gang indse at de umulig kan fortsætte saadan som det nu er, at mændene skal overlades at styre med det hele samfund. De maa finde sig i at kvinderne har et ord at si naar spørs-

maalet gjælder det rent praktiske omraade, hvor vi dog, naar alt kommer til alt, har større betingelser end mændene til at klare braserne. Jeg kan nævne en saadan enkelt ting som den maate de fleste leiligheter er indrettet: tror De det var blit saadan hvis d'hr. bygmestre og arkitekter havde tat en ganske almindelig praktisk og fornuftig husmor tilraads ved indretningen? Den samme bornerte upraktiskhet viser mændene, naar det gjælder sociale samfundsspørmaal.

— Men tror De at vi har kvinder som sitter inde med de nødvendige betingelser for at kunne paata sig saadant arbejde?

— Vi har tusenvis av kvinder som kan og vil klare det. For paa det omraade, der hvor det gjælder samfundets vel, der behøves ingen »kjendte« navne. Den tro maa vi komme væk fra. Det vi har bruk for er kvinder med sund sans, ditto fornuft og praktisk dygtighet. Tænk bare paa alle de udmerkede sykepleierske vi har rundt om i landet — for bare at nævne de enkelte — hvad sitter ikke de inde med af erfaring og praktisk kundskaper. Mænd er ikke og vil aldrig bli praktiske. Et slaaende bevis derpaa er, at likeoverfor den kolossale økonomiske misère som for tiden hersker her i byen, er deres tanker absolut ikke koncentreret paa hvordan de bedst skal avhjelpe den — nei, for dem er det ulike vigtigere at faa regulert Storgaten og bygge byen et nyt raadhus?

— Kvinderne hør efter Deres mening ikke benytte sin stemmeret i politikens tjeneste?

— Der er ikke noget som heter politik! det er kun arbejde og stræv efter at komme frem, det er kampen om magten og om maffatet, hvor en sak ofres hensynsløst for at den enkelte eller partiet skal seire. Og det er ikke det vi kvinder vil, vi vil ikke drive nogen parti-propaganda. Vi ønsker kun at ha like meget at si som mændene i spørmaal der hører hjemme i det praktiske liv.

— Men hvordan vil De naa kvinderne rundt om i landet?

— Ved foredrag. Vi har jo alt holdt paa i flere aar, men man maa drive paa, gjenta og gjenta. Det er et seigt arbejde for man skal ut-